

Les indemnitzacions per finalització dels contractes temporals

La Sentència del STJUE, de 21 de novembre de 2018, de Diego Porras (C-619/17) va donar peu que es plantegés si a la finalització dels contractes temporals, la persona treballadora havia de percebre la indemnització legal establerta en l'article 49.1.c) de l'Estatut dels Treballadors o bé havia de percebre la indemnització establerta en l'article 53.1.b) de l'Estatut dels Treballadors.

En el primer cas (art. 49.1.c) ET) tots els contractes temporals llevat els contractes d'interinatge i els formatius (formació i pràctiques) estant subjectes a una indemnització, per finalització regular del contracte, per un import equivalent a dotze dies, per cada any de prestació de serveis o, la part proporcional, d'haver prestat serveis un període inferior.

En el segon cas (art. 53.1.b) ET), tots els contractes temporals estarien subjectes a una indemnització, per finalització regular del contracte, per un import equivalent a vint dies, per cada any de prestació de serveis o, la part proporcional, d'haver prestat serveis un període inferior.

Doncs bé, en diverses sentències que a continuació relacionarem, el Tribunal Suprem manté que s'ajusta a Dret la indemnització establerta en l'article 49.1.c) de l'Estatut dels Treballadors i que, per tant, els contractes de treball temporals, estant subjectes a les següents indemnitzacions en el moment de la seva finalització:

- Contractes per circumstàncies de la producció: 12 dies/any.
- Contractes per obra o servei determinat: 12 dies/any.
- Contracte d'interinatge: sense indemnització.
- Contracte per a la formació i aprenentatge: sense indemnització.
- Contracte en pràctiques: sense indemnització.

Les sentències dictades per al Tribunal Suprem són les següents:

- Sentència núm. 306/2019, de 10 d'abril, sobre finalització de contracte d'obra.
- Sentència núm. 370/2019, de 14 de maig, sobre finalització de contracte de circumstàncies de la producció.
- Sentència núm. 371/2019, de 14 de maig, sobre finalització de contracte de circumstàncies de la producció.
- Sentència núm. 385/2019, de 21 de maig, sobre finalització de contracte d'interinatge.
- Sentència núm. 386/2019, de 22 de maig, sobre finalització de contracte d'interinatge.
- Sentència núm. 393/2019, de 23 de maig, sobre finalització de contracte d'obra.

El denominador comú de totes aquestes sentències, és que, tal com estableix la Sentència núm. 306/2019, de 10 d'abril, sobre finalització de contracte d'obra:

"Como ha dicho la STS 306/2019 de 10 abril (PROV 2019, 175738) (rec. 306/2019), "todo ello nos lleva a negar que pueda considerarse aplicable la indemnización de 20 días, establecida para los despidos objetivos, a los supuestos de terminación regular de los contratos temporales".

Amb tot aquest seguit de sentències, dictades gairebé totes elles durant el passat mes de maig, el Tribunal Suprem ja ha establert doctrina sobre les indemnitzacions que s'han d'abonar per a la finalització regular dels diferents contractes temporals.

Pel seu interès, us adjuntem text íntegre de la Sentència del Tribunal Suprem núm. 386/2019, de 22 de maig, en l'apartat de sentències d'interès.

cecot